

Kære Jonathan

Dit indholdsrige liv er nu slut. Det lys, der har lyst overalt i vort land de seneste knap 40 år er nu slukket. Et lys, så stærk, at det har kunnet ses fra store dele af udlandet.

Du har nu forladt det liv, som du har elsket, uden bæven og uden frygt. Du er taget hjem til din Skaber, efter at have været bevidst om dette endelige mål gennem hele dit liv.

Du har nu efterladt dine børn, som du elskede højt. Du ved, at vi andre vil gøre hvad vi formår for at støtte dem, hvis de får brug for støtte. Du efterlader din kone, dine søskende, dine niecer og nevøer, ja hele din store familie.

Du har forladt de mange mennesker, du har kendt. Mange af dem satte du stor pris på, andre i mindre grad. Du har afsluttet dit liv her på kloden med et fuldkommen fuldbyrdet liv. Ikke et komma var overladt til tilfældigheder.

Som det troende menneske, du er, er du også stærk i sjælen. Derfor bliver du aldrig for alvor rystet af, hvad der foregik omkring dig. Som andre politikere er du blevet væltet. Men du blev aldrig væltet som menneske. Du er end ikke nogensinde tvunget på knæ.

Med dit iltre temperament var du til gengæld nem ved at tilgive folk, der ville dig ondt, og du var fremragende til at trøste de mennesker, du mener at have såret.

”Det, som vi grønlandere i dag har opnået, stammer fra Junnuk”, sagde en af dine allerførste ministre i din første regering, Thue. Disse få ord er så dækkende, at det egentlig kan stå alene som beskrivelse af dit liv og levned.

Mange har deltaget i formgivning farvelægning af dine projekter. Men alt, hvad der er udført – og hvor i landet det end er udført – er udført med dig på kommandobroen.

Kære kammerat – tusinde tak fordi, du har lært os glæden ved livet i solskin og i stormvejr. Tusinde tak fordi, du har forvandlet det grønlandske folk fra selvudslettende tilbageholdenhed til stolthed, til et folk, der lever med oprejst pande. Tak fordi du har givet os selvtillid. Tak fordi du har genrejst det grønlandske folk. Tusinde tak fordi du har lært os om kærlighedens og glædens gave.

Vores liv som et triumvirat er nu slut – da du og ”utoqqaq” nu har forladt denne verden. Tusinde tak fordi, netop I gav vort land en udvikling uden sidestykke i historien. I vil være stærkt savnet, men jeres ånd og jeres indsats vil fortsat sætte præg i Grønlands fortsatte udvikling.

Vi vil altid mindes jer med glæde, stolthed og ære.

Kærlig hilsen

Din ven Lars-Emiili